

L'AVANÇAMENT DE L'INICI DE CURS. LA GOTA QUE FA VESSAR EL GOT?

Fa unes hores ens ha deixat a totes ben astorades la notícia de l'avançament del curs escolar 22-23 llançada pel Conseller d'Educació sense avís previ, sense participació de la comunitat educativa i sense negociació sindical.

Un cop més i aquest cop més, el Departament d'Educació prioritza la seva **estratègia de comunicació mediàtica unilateral** i informa de mesures de repercussió considerable per a les treballadores i la comunitat educativa a través dels mitjans de comunicació, això sí, amb una carta simultània a les direccions, per complir l'expedient.

En un to paternalista ens informen de les bondats de les noves mesures, que aprofundeixen en l'**escola-aparcament** en lloc de proposar **veritables mesures de conciliació familiar**.

Fa poc ens convidaven a participar en l'esborrany del **nou currículum** que ha de regir els pròxims cursos, però davant d'actuacions com la d'avui, s'imposa la malfiança pel que fa a la seva voluntat d'escoltar les docents.

Sense temps encara de mesurar l'impacte educatiu i laboral de les noves mesures, és fàcil preveure que van en la direcció d'esprémer encara més les treballadores i que el temps que no tindrem per preparar l'inici del curs al setembre pot venir acompanyat d'un increment i generalització dels dies que haguem d'anar el juliol als centres.

Estem fartes de veure com passen els cursos sense la reversió de les **retallades** del 2010; fartes d'una gestió de la **COVID-19 amb recursos insuficients, protocols** canviants i de legitimitat dubtosa; fartes de maniobres per no assumir la responsabilitat d'estabilitzar les **treballadores en abús de temporalitat**; fartes de la manca de coratge per defensar el model d'**immersió lingüística**. Fartes de lleis i decrets que incentiven la jerarquia i el **despotisme als centres**. Fartes del **neoliberalisme educatiu** embolcallat per l'autonomia de centres. Fartes de la **segregació escolar** que empara el model de la **dobla xarxa públic-concertada**. Fartes que es responsabilitzi les docents de tots els mals de l'escola i la societat. Constatem que la participació i el diàleg són un pur simulacre i que les mesures que es publiciten són d'un cinisme vergonyós.

Si volem racionalitzar el calendari escolar potser hauríem de parlar de setmana de descans trimestral, d'un nombre de tasques realitzable en la jornada oficial de 37,5 hores, tornar a les 18/23 hores lectives o limitar el nombre d'alumnes per professora.

Potser el Departament s'ha acostumat massa a la poca resposta docent davant un cúmul d'exigències que mai poden traduir-se en qualitat per molt que li agradi de repetir-ho. Ara bé, **potser no ha previst que aquesta pot ser la gota que fa vessar el got**.

Demaneu la dimissió del Conseller d'educació Josep Maria Cambray. Ja n'hi ha prou.

De nosaltres depèn organitzar una resposta a l'alçada dels nombrosos i gravíssims atacs que estem rebent.

CGT Ensenyament, febrer 2022